

Dahlgaard: Jeg aner ikke, hvad den højtærede Socialminister hentyder til med Hensyn til Indbydelsen til en almindelig Diskussion om Pressens Stilling her i Landet. Det, mine Bemærkninger drejede sig om, var den Maade, hvorpaa den socialdemokratiske Presse har omtalt det radikale Venstres Stilling overfor Hjælpen til de arbejdsløse. Jeg tror ikke, Ministeren vil gentage disse Bemærkninger her i Dag, naar han tænker paa vort Partis Stilling gennem Aarene overfor hele denne Sag.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at de Bemærkninger, som jeg havde citeret, og som jeg var fremkommet med i Fjor den 16. December — de stod jo i Rigsdagstidende, saa de kunde i hvert Tilfælde ikke benægtes —, skulde jeg have fremsat den 16. Oktober. Ja, den 16. Oktober — jeg ved ikke, om det var den Dag, men det var deromkring —, den 16. Oktober sad min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Rode og jeg i Valutaudvalget og forhandlede om det, jeg sagde her den 16. December. Da var det Tiden i Valutaudvalget til at forhandle disse Sager, men da var Regeringen heller ikke til at finde paa det Grundlag.

Maa jeg blot endnu angaaende de Bemærkninger, som Ministeren fremkom med om Erhvervsministerens Forslag — hvis man kan kalde det saadan — i 1924 i Valutaudvalget sige dette, som jo allerede er dokumenteret her i Tinget, at Ministeren fastholdt jo ikke denne Tanke om at stabilisere ved 70, tværtimod, han udtalte senere, at han ikke fandt det rigtigt, og føjede hertil, at de, der ikke vilde være med dertil paa det Tidspunkt, tog ikke derigennem Standpunkt — det ved det ærede Medlem Hr. Trier meget vel — for Paripolitikken, men for det, der var Dagens Løsen: hindre Kronens videre Fald, sætte Klods under, se, hvor langt vi kunde gaa, hvor meget Erhvervslivet kunde taale, inden Spørgsmaalet om Valutapolitikken Endemaal skulde afgøres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Den højtærede Socialminister vilde nu hævde, at Regeringen paa forskellig Vis har givet Udtryk for et Initiativ med Hensyn til Nedbringelse af Udgiftsbudgetterne, og den højtærede Minister hævdede, at Finanslovsforslaget var et Udtryk for denne Regerings Beredvillighed. Jeg maa hævde, at ganske det modsatte er

Tilfældet. Vi stod med en Balance paa omkring 400 Mill. Kr. paa et Tidspunkt, da Kronen stod i Nærheden af 60 Ø., da vi havde et Pristal paa over 250. Nu, hvor Kronen er steget til 100 Ø. — steget med 40 pCt. —, og hvor Pristallet er dalet med 100 pCt., møder man med et Finanslovsforslag, som kun betyder en Nedgang paa $\frac{1}{10}$ af det Budget, man stod paa for nogle Aar siden i Inflationsperioden. Det er Udtryk for alt andet end Nedsættelse af Udgifter og derigennem til Lettelse af Byrder, Skatter og Takster, som paahviler Befolkningen.

Naar den højtærede Socialminister siger, at Regeringen har blæst til Samling, vil jeg sige, at de Toner har i hvert Tilfælde ikke virket samlende, thi de har været Udtryk ikke for en Samling om en Samfundsopfattelse, men for Samling om en klassepræget Politik. Nu siger den højtærede Minister, at den englelige Taalmodighed, som Regeringen har udvist, er sluppet op. Ja, der er Tegn, der tyder paa det. Ogsaa den højtærede Ministers Optræden her i Dag tyder paa det. Men der er jo mange Gestus, som kan se drabelige ud, uden at der ligger synderlig Alvor bag dem. Hvorvidt det er Tilfældet her, kan jeg ikke udtale mig om, jeg bevæger mig ikke paa de Baner, hvor man kan faa Oplysninger i saa Henseende. Vi har i Rigsdagen ogsaa god Tid til at vente.

Naar den højtærede Minister siger, at nu maa det være nok, det er Regeringens Opfattelse, saa kan han være vis paa, at det vil give Ekko i vide Kredse i vort Land, som for længst har fundet, at Velsignelserne ved det nye Styre har givet sig Udslag i tilstrækkelig Grad. Er alle gode Gange tre, saa er Tiden inde, og skulde den højtærede Regering virkelig finde, at nu skal Oplysninger tilvejebringes om, hvorledes Befolkningen ser paa den Politik, der er ført siden den 11. April 1924, og om, hvilken Opfattelse man har af Regeringens Evne til Handling i Sammenligning med det Løftvæld, som blev sendt ud over Befolkningen forud for Valget, ja, saa tror jeg ikke, at de, der ønsker Regeringens Liv fortsat, skal lykønske den til det Svar, som den kan vente paa dette Spørgsmaal.